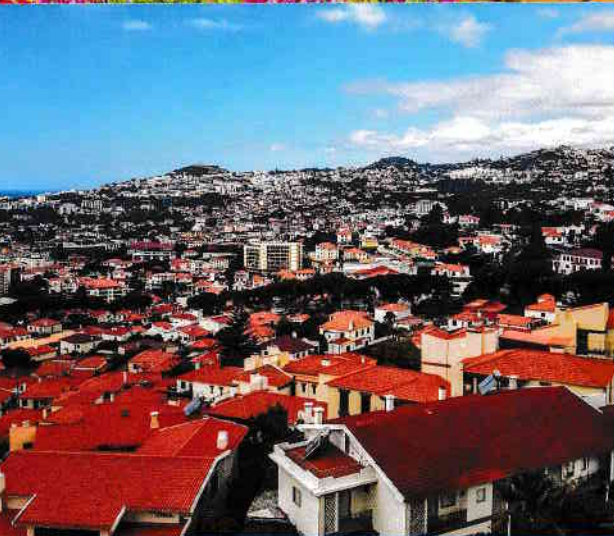

[Ponta de S. Lourenço]

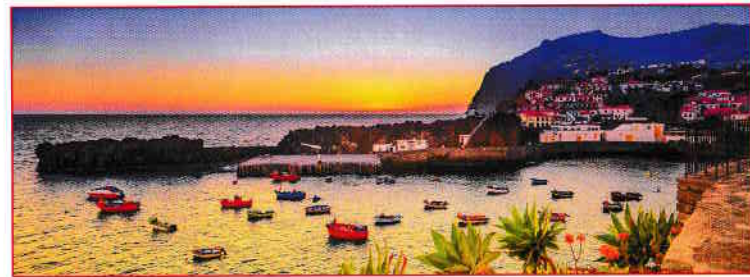
AL DAS FREIRAS

reserva naturală uimitoare
muntelui Madeira, care era
locul de ascundere al unei
călugărițe în timpul unui
epidemic deosebit de neplăcut.
Voi vor înțelege rapid de ce
este ideală pentru a aștepta
vară este aproape complet
izolată, cu munți abrupti pe
și în secolul al XVI-lea era
republică

MADEIRA

and PORTO SANTO

GHID TURISTIC

CUPRINS

Cuvânt înainte	5	Grădina Botanică.....	33
INTRODUCERE	6	TURURI ȘI EXCURSII	34
ISTORIA	9	BARCELOS- SANTO ANTONIO-	36
Lupii-de-mare ai lui Zarco	11	Santo António	37
Un incendiu care a durat șapte ani	13	Belvedere Eira do Serrado	37
Epopoea rurală.....	13	Curral das Freiras	37
Un arhipelag englez.....	15	Monte-Biserica	38
Turism de lux	16	Nossa Senhora do Monte.....	38
Porto Santo	18	Grădinile Orientale	38
Pescari și artizani	18	Grădina Tropicală	39
Autonomia.....	19	Esplanada Luptei	39
Funchal	21	VINUL DE MADEIRA.....	40
Centrul	23	Declin și reînnoire.....	41
Centrul de Istorie.....	23	Fabricarea vinului de	41
Parcul Santa Catarina	23	CRISTOFOR COLUMB	42
Piața Infante	24	Plimbări levadas	44
Bulevardul Arriaga	25	Pasul Poiso.....	44
Catedrala Sé.....	25	Refugiul Ruine	45
Biserica São Pedro	26	Refugiul Queimadas.....	45
Muzeul Municipal	26	Câmara de Lobos	46
Mănăstirea Santa Clara.....	27	Traseul QUEIMADAS	47
Quinta das Cruzes	29	Patria Felipei.....	49
Piața Municipală.....	29	Vila Baleira	49
Muzeul Artei Sacre	30	CIRCUITUL PORTO SANTO.....	50
Marele Funchal	32	Pico do Castelo	50
Capela Nazaré	33	ARHIPELAGURILE	51

DESERTAS ȘI SELVAGENS	51	Decalaj orar	74
Stânca Cabo Girão.....	52	Șederea	74
Tururi cu Ghid organizate	54	Deplasarea	74
Camara de Lobos.....	55	Temperatura aerului.....	75
"Camera Lupilor".....	55	Umiditatea relativă a aerului.....	75
Levada do Norte	55	Vânt	76
TURUL SUD-NORD.....	55	Plafon de nori.....	77
Biserica São Bento	56	FAUNA	77
Ribeira Brava	56	FLORĂ.....	78
Platoul Paúl da Serra	56	AUTONOMIA	80
Porto Moniz	57	Politica	80
São Vicente	59	Populația.....	80
Boca da Encumeada	60	Festivaluri	81
Camacha	61	PRODUSE REGIONALE	81
Pico do Arieiro.....	61	SHOPPING CENTRE.....	83
Ribeiro Frio	61	TRANSPORT	85
Tururi și excursii în sud-est.....	61	TELECABINE.....	87
Santana.....	63	SIDECAR TOURS.....	90
Ponta de São Lourenço	64	PARAPANTA.....	90
Tururi și excursii în S-V	66	INCHIRIERE BĂRCI.....	91
Santa Cruz	66	SURFING	91
Ponta do Sol	66	Scufundari	92
Ponta do Pargo.....	68	Plimbări LAVADAS.....	93
Parcurile și grădinile botanice	70	Hoteluri.....	100
Jocul de golf.....	71		
Mic ghid al marilor sărbători.....	73		
Itinerarii în Madeira.....	73		
INFO -PRACTIC.....	73		

CUPRINS

Cuvânt înainte	5	Grădina Botanică.....	33
INTRODUCERE	6	TURURI ȘI EXCURSII	34
ISTORIA	9	BARCELOS-SANTO ANTONIO-.....	36
Lupii-de-mare ai lui Zarco	11	Santo António	37
Un incendiu care a durat șapte ani	13	Belvedere Eira do Serrado	37
Epopeea rurală	13	Curral das Freiras	37
Un arhipelag englez.....	15	Monte-Biserica	38
Turism de lux	16	Nossa Senhora do Monte.....	38
Porto Santo	18	Grădinile Orientale	38
Pescari și artizani	18	Grădina Tropicală	39
Autonomia.....	19	Esplanada Luptei	39
Funchal	21	VINUL DE MADEIRA.....	40
Centrul	23	Declin și reinnoire.....	41
Centrul de Istorie.....	23	Fabricarea vinului de	41
Parcul Santa Catarina	23	CRISTOFOR COLUMB	42
Piața Infante	24	Plimbări levadas	44
Bulevardul Arriaga	25	Pasul Poiso.....	44
Catedrala Sé.....	25	Refugiul Ruine	45
Biserica São Pedro	26	Refugiul Queimadas.....	45
Muzeul Municipal	26	Câmara de Lobos	46
Mănăstirea Santa Clara	27	Traseul QUEIMADAS	47
Quinta das Cruzes	29	Patria Felipei.....	49
Piața Municipală.....	29	Vila Baleira	49
Muzeul Artei Sacre	30	CIRCUITUL PORTO SANTO.....	50
Marele Funchal	32	Pico do Castelo	50
Capela Nazaré	33	ARHIPELAGURILE	51

DESERTAS ȘI SELVAGENS	51	Decalaj orar	74
Stânca Cabo Girão.....	52	Șederea.....	74
Tururi cu Ghid organizate	54	Deplasarea	74
Camara de Lobos.....	55	Temperatura aerului.....	75
"Camera Lupilor"	55	Umiditatea relativă a aerului.....	75
Levada do Norte	55	Vânt	76
TURUL SUD-NORD	55	Plafon de nori.....	77
Biserica São Bento	56	FAUNA	77
Ribeira Brava.....	56	FLORĂ.....	78
Platoul Paúl da Serra	56	AUTONOMIA	80
Porto Moniz	57	Politica	80
São Vicente	59	Populația.....	80
Boca da Encumeada	60	Festivaluri	81
Camacha	61	PRODUSE REGIONALE	81
Pico do Arieiro.....	61	SHOPPING CENTRE.....	83
Ribeiro Frio	61	TRANSPORT	85
Tururi și excursii în sud-est.....	61	TELECABINE.....	87
Santana.....	63	SIDECAR TOURS.....	90
Ponta de São Lourenço	64	PARAPANTA.....	90
Tururi și excursii în S-V	66	INCHIRIERE BĂRCI.....	91
Santa Cruz	66	SURFING	91
Ponta do Sol	66	Scufundari	92
Ponta do Pargo.....	68	Plimbări LAVADAS.....	93
Parcurile și grădinile botanice	70	Hoteluri.....	100
Jocul de golf.....	71		
Mic ghid al marilor sărbători.....	73		
Itinerarii în Madeira.....	73		
INFO - PRACTIC.....	73		

I. INTRODUCERE

Arhipelagul Madeira, situat la aproximativ 580 km în larg față de coastele marocane și la 1 oră și ceva de zbor cu avionul de la Lisabona (cam 860 km) și 950 km față de Insulele Azore, este format din patru grupuri de insule: cele nelocuite **Selvagens** și **Desertas** (Insulele **Sălbatiche** și **Pustii**); cele locuite **Porto Santo** (5.000 locuitori), cu o mare plajă de nisip fin auriu, și **Madeira** (260.000 locuitori), cea mai întinsă și cea mai frumoasă dintre toate aceste insule. Suprafața totală a arhipelagului este de aproximativ 830 km² (din care Madeira ocupă 741 km²). Din această suprafață,

220 km² sunt acoperiți de păduri. Dacă în insulele nelocuite **Desertas** există o colonie de foci-sihastru (o specie pe cale de dispariție), în **Selvagens** poate fi văzută o rezervație naturală protejată, deoarece aproape două treimi din arhipelag au statut de parc natural național.

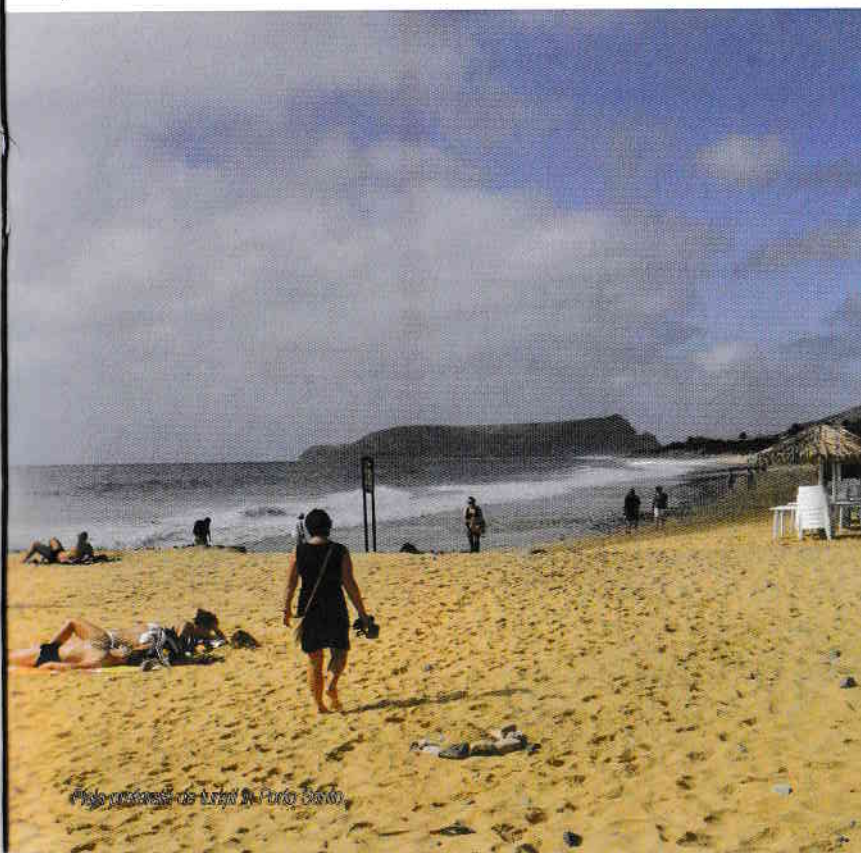
"Insula Lemnului" (Madeira) este într-adevăr un mic paradis răsărit din ocean. Clima sa, cu temperaturi care oscilează între 25°C vara și 17°C iarna, și vegetația luxuriantă cu irezistibilul parfum tropical, i-au adus invidiata denumire de "perla a Atlanticului". Tot timpul anului înfloresc aici parfumatele amaryllis, orhideele, hortensiile albastre, florile tropicale jacaranda mov, mimozele, hibiscus, aliorul, bougainvillea, streljița (cunoscută ca Pasărea Paradisului), trandafirii și multe alte plante protejate de legislația europeană. Peisajele sunt grandioase: munți de bazalt înalți de până la 2000 m, faleză ce domină abisuri insondabile, stânci submarine înconjurate de spumă, înalte platouri pustii care amintesc de Islanda... Acest pământ vulcanic pierdut în mijlocul oceanului te face să te gândești la facerea lumii și la vestigiile unei Atlantide regăsite... Poți vedea un peisaj divers, de la faleză vulcanică abruptă, la culturile

de trestie de zahăr sau la pădurea de laur inclusă în Patrimoniul UNESCO și de la plaje cu pietriș și cu piscine naturale la vârfuri de munte care depășesc înălțimea de 1800 m, precum **Pico Ruivo** (1862 m), **Pico das Torres** (1851 m) și **Pico Arieiro** (1818 m).

Pentru că Madeira în general duce lipsă de plaje cu nisip, cu excepția unor piscine amenajate în dreptul unor faleză abrupte sau la unele hoteluri de lux, ce se alimentează cu apă din Atlantic și la care se plătește taxă de intrare, atât localnicii cât și turiștii preferă coasta sudică a Insulei **Porto Santo**, aflată la circa 40 km depărtare, unde se ajunge cu avionul sau cu feribotul care pleacă în fiecare zi la ora 8:00 și se întoarce seara la ora 22:00,

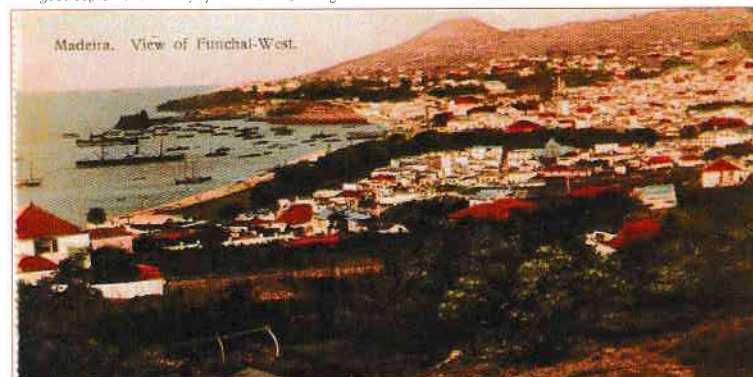
având o durată de transport de circa 2 ore și jumătate.

Madeira mai este cunoscută și ca **"Insula Florilor"**, fiind vizitată de-a lungul timpului de numeroase personalități, de la Columb la **celebra Sissi**, împărăteasa Austriei (soția lui Franz Josef) și mai apoi **Churchill**, care prefera să picteze în zona localității Câmara de Lobos, unde un restaurant îi poartă și azi numele, iar pe zidul unei clădiri există o pictură (placă) cu celebrul politician care stătea cu orele în fața șevaletului său. Cu fonduri europene, Guvernul regional a reușit să construiască noi drumuri, 70 de tuneluri, facilități aeroportuare și hoteluri, aceasta în condițiile în care Madeira constituie o regiune ultraperiferică a Uniunii Europene.

II. ISTORIA

Cu unele completări aduse la zi, această prezentare a istoriei este preluată din revista *Madeira Island*, august-septembrie 2017) și din cartea „*Portugalia Madeire Acores Guideas Beeeus villes de France 1955*”.

Un vulcan în ocean

Fică a Focului și a Mării conform legendei, Madeira a apărut fără îndoială în era cuaternară, cu ocazia unei erupții vulcanice sau a unui gigant cutremur de pământ care ar fi avut loc în urmă cu 15 milioane de ani. S-a creat atunci acest lanț central care se întinde de la est la vest și separă cei doi versanți ai insulei, fiind un obstacol în calea vânturilor oceanice.w

flancurile rocii poroase și au săpat timp de milenii văi strâmte și adânci pentru a-și croi drum până la ocean. În anul 77 î.Hr. găsim prima menționare a Insulei Madeira în opera lui Pliniu cel Tânăr *Historia Naturalia*. Până în secolul al XIV-lea al erei noastre, omul a fost absent din această lume ostilă acoperită de o imensă pădure populată de reptile și păsări.

Descoperirea "Insulei Lemnului"

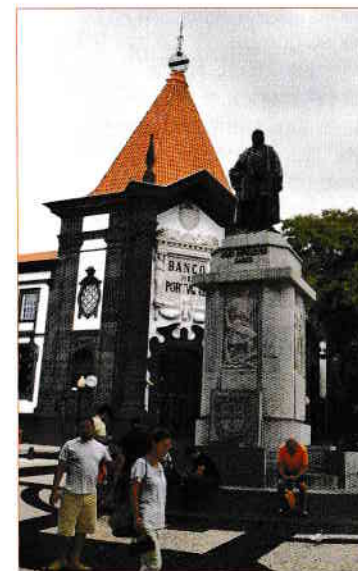
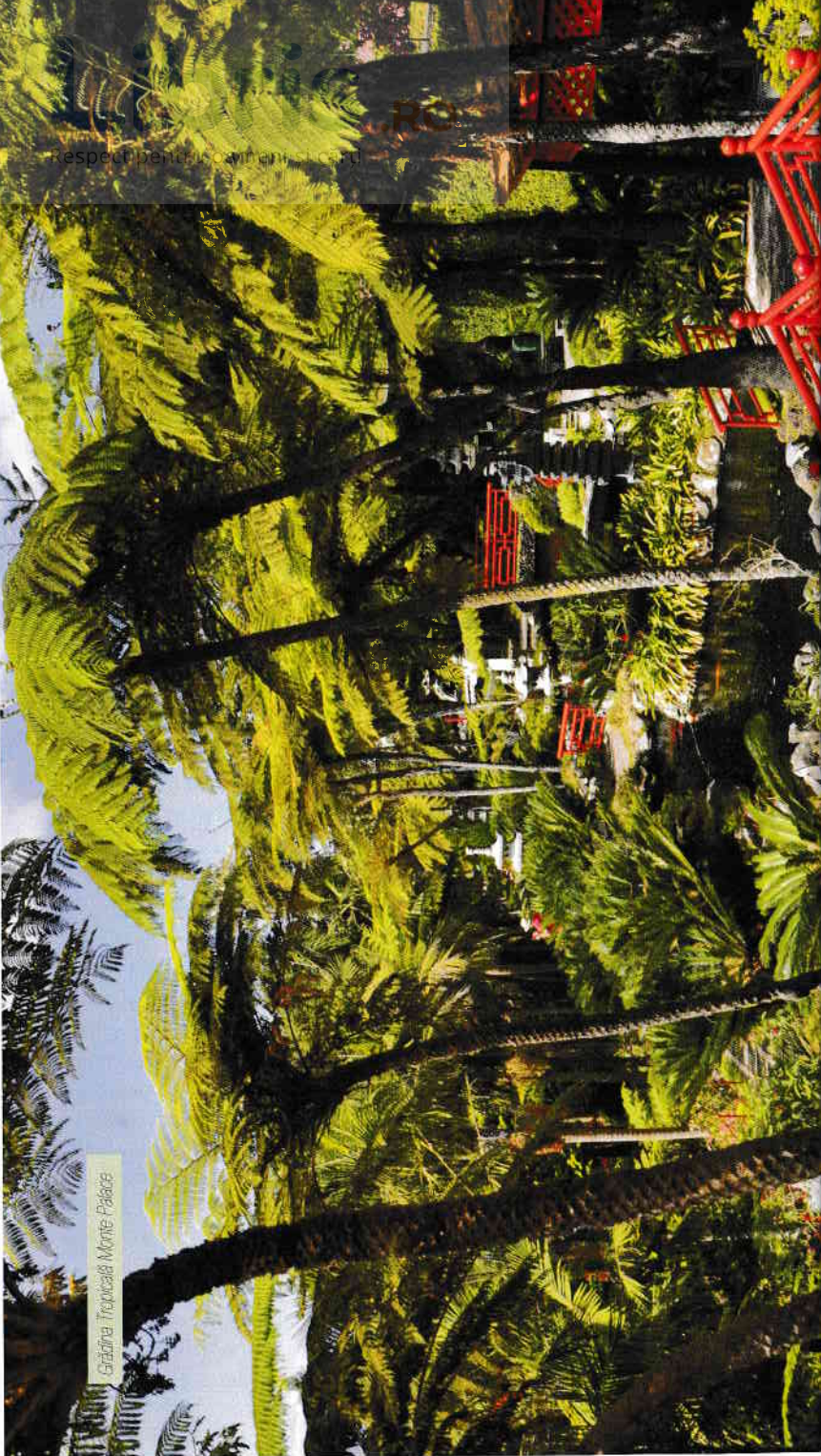

Vale strîmtă formată din torenții care au stins jarul vulcanului

Torenții formați din precipitații au stins giganticul jar, au erodat

Către 1317, căpitanul genovez Manuel Pessanha avea să descopere, cam în același timp cu Arhipelagurile Azorelor și Canarelor, Insula muntoasă Madeira. Mai târziu, legenda spune că un anume Robert Mac Kean, gentleman englez pe care portughezii l-au numit Roberto, ar fi descoperit-o.

Machim a naufragiat în 1346 pe insula pustie, împreună cu frumoasa Anne d'Orset (sau d'Arset) pe care o răpise. Cei doi îndrăgostiți au murit la scurt timp după aceea, iar ceilalți naufragiați i-au înmormântat lângă țărm.

Banca Portugaliei în fața canuiei se afla amplasată statuia lui Zaro-parintele insulei

Aceștia din urmă s-au lăsat apoi prinși de berberi, care i-au dus în Maroc, unde au fost vânduți ca sclavi. Unul dintre ei, Juan de Morales, revenit în Portugalia după mai mulți ani, l-a sfătuit pe Regele João I să organizeze o expediție pentru ca acest pământ să fie recunoscut oficial.

Încântat, se spune, de cele povestite de Morales, Prințul Henric Navigatorul, fiul lui João I, a echipat un vas, la bordul căruia s-au aflat João Gonçalves Zarco (sau Zargo) și Tristão Vaz Teixeira, doi scutieri ai săi. Aventura a luat o întorsătură proastă. Prinși de o furtună în largul Capului Bojador, au eșuat pe o mică insulă pe care au numit-o Porto Santo. Aceasta se întâmpla, conform surselor, în 1418 sau 1419.

Când vaporul a putut reporni pe mare, Zarco s-a întors în Portugalia. A plecat din nou în anul următor în aceeași direcție, prelungindu-și călătoria dincolo de Porto Santo, spre muntele care se distingea sub o glugă de nori. Aventurierul a debarcat imediat în golf, numindu-l Machico, după numele lui Machim, al cărui mormânt l-a găsit pe țărm, sau, conform altor surse, după numele orașului său natal din Portugalia, Monchique. El a botezat oficial insula Madeira ("lemn" în portugheză), datorită pădurii dese care o acoperea; dar numele figura deja pe un portulan (hartă folosită de navigatori) florentin datat 1351...

Lupii-de-mare ai lui Zarco

Luarea în posesie a Madeirei a avut loc în mod oficial în 1420, când navigatorii au fost însărcinați s-o colonizeze și să o populeze. Zarco s-a stabilit cu familia sa în Golful Funchal. A explorat coasta de sud, a ancorat într-o radă unde trăiau numeroși lupi-de-mare și a numit-o Câmara de Lobos (Camera Lupilor) locul care avea să devină primul port de pescuit din Madeira. Prin

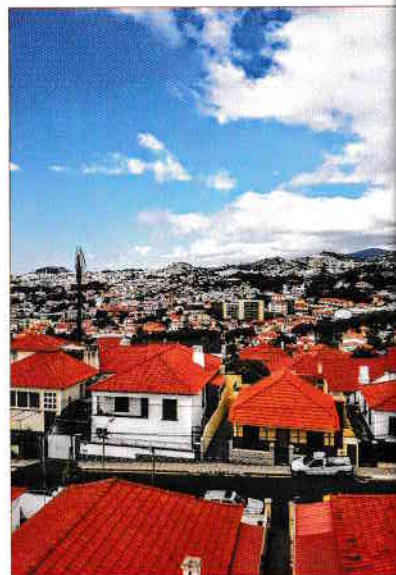
Gabo Gizzão - una dintre cele mai înalte stanci deasupra Atlanticului (600m)

1421, primul conducător al insulei a ales un loc mult mai interesant, la vărsarea a patru torenți, în ambianța splendidă a micului port adăpostit Funchal, unde a fondat Funchal, viitoarea capitală a primului teritoriu descoperit de imperiul colonial portughez. Abia în 1425 Regele João I declară Madeira provincie oficială a Portugaliei, dăruind-o fiului său, Prințul Henric. Acesta, la rândul lui, transmite dreptul de proprietate asupra pământurilor lui Zarco și Teixeira, fiecare primind jumătatea de sud-vest, respectiv jumătatea de nord-est a Madeirei, iar în 1450 Bartolomeu Perestrelo a devenit guvernator al Insulei Porto Santo.

Istoria Insulei Madeira cuprinde și istoria unei diviziuni a etniei evreiești originare din Peninsula Iberică. Manoel Dias Soeiro, mai cunoscut după numele său evreiesc Menasseh ben Israel, s-a născut la Madeira în 1604. El a fost un rabin portughez, scriitor, diplomat, tipograf, editor, fondatorul primei tipografii evreiești din Amsterdam în 1626. În 1819, evrei din Maroc au venit în Madeira și au intrat în afaceri cu țesături și vinuri. Sinagoga din Funchal, numită Shaar Hashamain, situată pe strada Carmo, nu mai este folosită, dar este singura care a existat vreodată în Madeira. A fost construită în jurul anului 1836 și renovată prin 1914 de arhitectul Miguel Ventura Terra, care a proiectat sinagoga din Lisabona cam în aceeași perioadă. Familia Abudarham din Gibraltar s-a ocupat cu fabricarea vinului începând din anii 1860. Altă perioadă de imigrare a fost în secolul trecut, când au sosit aici refugiați din primul și al doilea război mondial. Comunitatea evreiască a sporit în urma evacuării în Madeira a populației civile din Gibraltar în timpul celui de-al doilea război mondial. Tito Benady, un

istoric al evreilor din Gibraltar, consemnează că din cei 2000 de evacuați din Gibraltar în Funchal ca necombatanți la începutul celui de-al doilea război mondial, 200 erau evrei. Ei au găsit aici un cimitir evreiesc care a aparținut familiei Abudarham, aceeași familie care a dat numele sinagogii din Gibraltar. În cimitirul evreiesc din Funchal, situat pe strada Layareto, sunt 38 de morminte în total. Ultima înmormântare a avut loc în 1976.

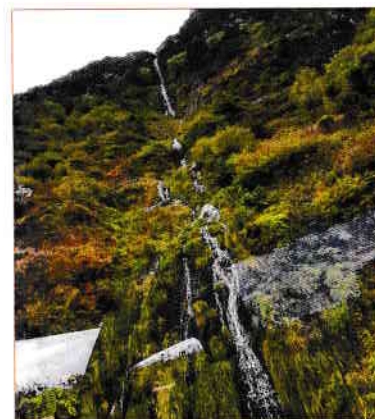
Se mai presupune că João Gonçalves Zarco, exploratorul portughez care a descoperit Insula Madeira, ar fi fost de origine evreiască, provenind dintr-o familie proeminentă cu origini în Santarém și Lisabona. Mossé Zarco a fost croitorul Regelui João II. A mai existat și un doctor portughez pe nume Joseph Zarco, precum și un poet din secolul al XVI-lea, pe nume Yehuda Zarco.

Capitala Funchal amplasat într-un adevărat amfiteatru natural

Un incendiu care a durat șapte ani

La sosirea lui Zarco nu era picior de locuitor pe arhipelag: viața era imposibilă aici, deoarece pădurea ocupa tot spațiul. Pentru a putea planta indispensabilele culturi, s-a luat așadar hotărârea de a da foc pădurii. Dar coloniștii n-au izbutit să țină incendiul sub control, iar locul a fost atât de violent, încât a făcut ravagii pe insulă timp de șapte ani... Ei și-au găsit refugiul pe mare și în strâmta vale a torentului pe care aveau să-l boteze, datorită împrejurărilor, Ribeira dos Socorridos (Torrentul Salvaților). Astăzi, doar versantul nordic al insulei mai are vestigii din pădurea primitivă.

Una dintre cele numeroase cascade și pâraie întâlnite cu prilejul tururilor sau excursiilor pe insulă

Epopeea rurală

Focul fertilizase, dar și secase pământul. A început atunci ceea ce un botanist portughez a numit "epopeea rurală a Madeirei". S-au săpat peste tot rigole de levadas (apeducte) cu scopul de a iriga pământurile, de la piscuri până la flancurile văilor. Această muncă imensă a necesitat o mână de

lucru importantă, în principal sclavii și deținuți. În cele din urmă, grâul, orzul și mai ales trestia de zahăr au început să crească pe terasele etajate ale insulei. Începând din secolul al XV-lea s-au plantat și vii, pe care portughezii le-au adus din Creta. Tot în această perioadă se construiește sistemul de irigații, constând dintr-o rețea de canale, numite levadas, care transportă apa din zona nordică ploioasă în sudul secetos.

Statuia lui Vaz Teixeira - Capitanul versantului de nord al insulei

Epoca vremelnică a căpitanilor-donatori

În jurul anului 1430, Prințul Henric I-a numit pe Zarco căpitan-donatar la Funchal. El a ocupat această funcție până la moartea sa (câtre 1465), ocupându-se de edificarea orașului și distribuind pământurile primilor coloniști. În același timp, s-au creat alte două căpităni: tot versantul de nord al insulei a fost încredințat lui Vaz Teixeira, camaradul lui Zarco, care

s-a stabilit la Machico; Insula Porto Santo i-a fost încredințată unui anume Bartolomeu Perestrelo în 1450 (familia sa avea să păstreze această funcție până la mijlocul secolului al XVIII-lea), tatăl viitoarei soții a lui Cristofor Columb, Felipa Moniz Perestrelo.

Pentru a evita abuzurile la care s-ar fi putut deda căpitani-donatori,

de locuitori, fără a fi socotiți însă și sclavii. După aceea insula a servit drept escală pentru marii descoperitori, a suferit inevitabilele raiduri ale piratilor și a fost grav devastată de oamenii marelui francez Monluc în 1566. Mai mult sau mai puțin uitată de spanioli și de primii regi portughezi din familia Bragança, Madeira și-a dus viața

Regele Manuel I (1495-1521) a incorporat Coroanei cele două căpitani din Madeira în 1497. Trei luni mai târziu, prima incursiune a piratilor a devastat insula. Funchal a fost declarat oraș în 1508. A avut primul episcop în 1514 la o populație ce ajunsese la 5000

de azi pe mâine până în secolul al XVIII-lea, când numărul locuitorilor depășește 30.000. E bine de știut că în perioada 1580-1640 Filip al II-lea al Spaniei pretinde coroana Portugaliei și ocupă teritoriile acestora. Numai în 1640 teritoriile portugheze își redobândesc

Famosul Hotel Palat "Reid's" care i-a gazduit pe Winston Churchill și Thatcher

Un arhipelag englez

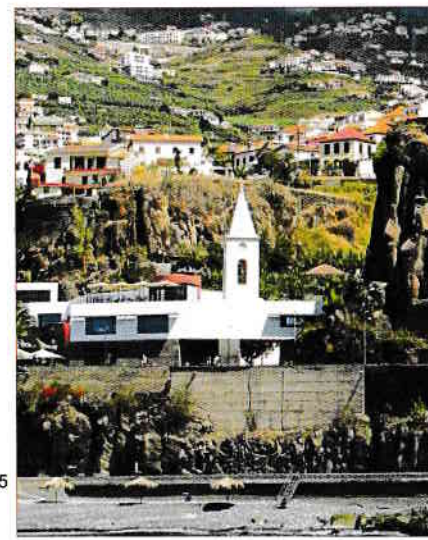
În 1662 a avut loc căsătoria dintre Carol al II-lea al Angliei și Caterina de Braganza, fiica Regelui João al IV-lea al Portugaliei, care a dus la epoca explorărilor engleze. A înflorit comerțul cu vin, în special exportul către Marea Britanie, India occidentală și coloniile engleze din America. Apoi Cook a venit să ancoreze în trei reprize, începând din 1768, în portul orașului Funchal. Mai apoi războaiele napoleoniene au furnizat Coroanei Britanice ocazia de a se interesa mai îndeaproape de Madeira. În 1801 flota Maiestății sale a navigat pe lângă țărmul golfului, iar trupele s-au instalat în oraș. Noua ocupație cu cele 2000 de garnizoane, care a început în 1807 a durat șapte ani. Când s-a hotărât reîmbarcarea militarilor englezi, mulți dintre ei au ales să se stabilească în Funchal. Numai că în perioada de după anul 1851 producătorii de vinuri au suferit pierderi, iar foarte mulți dintre localnici (peste 7000) au pierit în urma unei epidemii de holeră, insula devenind atunci exportator de banane.

Bogații și ceilalți

În secolul al XIX-lea Madeira s-a dezvoltat datorită comerțului cu vin, după care erau înnebuniți englezii, iar Porto Santo a căzut în uitare totală. În 1891 are loc inaugurarea hotelului Reid's Palace din Funchal, după care, în 1901, arhipelagul și-a dobândit autonomia, iar în 1910 a aderat la Republica Portugheză. Madeira a cunoscut adevărată prosperitate la începutul secolului al XX-lea. Atunci s-au construit numeroase conace la periferie și mai sus de capitală: acolo își aveau reședința nobilii bogați de atunci, care veneau să se odihnească

și să-și alunge plictiseala sub bougainvillea... Unele dintre aceste quintas au dăinuit în jurul localității Monte, dar cea mai mare parte, mai ales la vest de Funchal, au făcut loc hotelurilor de lux. Așa a apărut și a continuat vocația turistică a insulei, atât în timpul dictaturii lui Salazar (1933-1964), cât și în timpul celui de-al doilea război mondial, când Portugalia rămâne neutră.

Dar avântul turistic n-a atins decât capitala, în timp ce viața de la țară a devenit, prin comparație, mult mai dură. Mulți au ales emigrarea, la fel ca cei din nordul Portugaliei, ca fiind singurul mod de a supraviețui. Între 1950 și 1974, mii de insulari au părăsit pământurile prea mici ale unei insule fără viitor pentru ei și s-au stabilit în Brazilia, în America Centrală, în Hawaii și mai ales în Venezuela. În 1960 se inaugurează aeroportul de pe Insula Porto Santo, ca după numai 4 ani (1964) să se deschidă aeroportul Santa Catarina din Madeira. După înlăturarea dictaturii militare din Portugalia în 1974, coloniile acesteia își dobândesc independența. Madeira rămâne în cadrul Portugaliei ca regiune politică autonomă, cu propriul parlament.

Madeira, arhipieleag primitiv

Insula a dat puțini oameni cu adevărat celebri (dramaturgul Baltasar Dias în secolul al XVII-lea și naturalistul Barbosa du Bocage în secolul al XIX-lea), în schimb a primit pe pământul ei numeroși străini iluștri. Exploratorii Cristofor Columb, James Cook sau La Pérouse au petrecut câțva timp aici, iar Napoleon a făcut escală pe aceste meleaguri – desigur, fără voia lui – în 1815. Au mai venit Contele de Montalembert, Regina Adelaida a Angliei, Charlotte și Maximilian de Habsbourg în drum spre Mexic (unde acesta avea să sfârșească în mod tragic), Elisabeth de Wittelsbach (celebra Sissi), o pasionată călătoare, iar după ea, Camille Saint-Saëns. În secolul al XX-lea, Prințul Albert, viitorul rege al Belgiei, a venit aici în 1912, apoi aviatorul portughez Gago Coutinho. Împăratul Carol al Austriei a murit aici în 1922, iar Winston Churchill a făcut un sejur la Câmara dos Lobos în 1950. În fine, scriitorul Paul Morand (fost ambasador al Franței la București) și Jacques Chardonne (autorul cărții Viața la Madeira) au fost foarte impresionați de această insulă.

Turism de lux

Madeira datorează o mare parte a resurselor sale turismului de înaltă clasă. De la 4 miliarde în 1982, acest sector a ajuns de-acum la peste 20 miliarde de scuzi pe an. Un avânt considerabil al industriei hoteliere a urmat după deschiderea aeroportului în 1964. Peste tot în jurul golfului la vest de Funchal au răsărit atunci hoteluri luxoase cu piscine. Totuși relieful neregulat al insulei a permis crearea doar a unei piste de aterizare pentru avioane de zboruri pe distanțe medii. De aceea Madeira este frecventată în majoritate de turiști germani și englezi, iar de francezi într-o mai mică măsură.

O dată cu intrarea Portugaliei în UE (1986), se fac investiții masive pentru dezvoltarea infrastructurii, a drumurilor și serviciilor sanitare din Madeira, apoi, în 1997, se inaugurează prima autostradă, iar în 2000 este pusă în funcțiune linia de funicular dintre Funchal și Monte, este extins aeroportul Santa Catarina. Toate acestea au făcut ca Madeira să fie desemnată regiunea anului în UE, ea fiind timp de un sfert de secol sub președinția lui Alberto João Jardim, care a câștigat opt mandate.

Plaja din
Porto Santo

